

När det sedan visade sig att bilen var i kördugligt skick fortsatte vi vår avbrutna transport, dock mycket försenade. Kontakt togs med SJ som höll extratåget tills vi anlände till Linköping vid 19-tiden. Så var det uppgjort att det i retur skulle tas med tre hästar från Linköping, en till Gärdala och två till Hycklinge. Hästen till Gärdala tog vi med, dom andra två gick väl med en annan transport.

Klockan hade nu blivit 21.30 när vi kom hem till åkeriet. Min tilltänkta hustru bodde vid den tiden i Kisa, varför det var sagt att jag skulle vara där Lördag efter arbetets slut. Vilket jag var! Ordinarie arbetstid slutade kl. 13.00 Lördagar. Storrengöring och omklädning vidtogs med en väldig färmitet enär det befanns att sista tåget mot Kisa avgick kl. 22.20.

Det var en utvilad och harmonisk fästman som steg av tåget i Kisa den kvällen. Men motigheter är till för att övervinnas, alla dagar på ett åkeri är inte som denna, det finns mycket positivt även där. Denna berättelse låter ju som en överklig saga, men det finns vittnen som kan intyga att det hela är med sanningen överensstämmande.

Under fyrtioalet gick många transporter med hästar och kor mestadels med extratåg från södra Sverige till Norrland. Det fanns på den tiden folk som hade som yrke att åka med som så kallad hästvakt. Detta innebar att de fick åka i godsfinan i lag med hästar och kor.

Valentin Johansson

